

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบ 1) การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนระหว่างก่อนกับหลังการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองตามแนวคิดคูเปอร์สมิท 2) การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนระหว่างก่อนกับหลังการใช้กิจกรรมแนะแนวแบบปกติ 3) การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนระหว่างการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองตามแนวคิดคูเปอร์สมิทกับกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ 4) เจตคติต่อกิจกรรมแนะแนวของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองตามแนวคิดคูเปอร์สมิทกับกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชัยบาดาลวิทยา อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 70 คนที่ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 35 คนกลุ่มควบคุม 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองตามแนวคิดคูเปอร์สมิท 2) กิจกรรมแนะแนวแบบปกติ 3) แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองมีค่าความเชื่อมั่น 0.839 และ 4) แบบวัดเจตคติต่อกิจกรรมแนะแนวมีค่าความเชื่อมั่น 0.888 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และการทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่ใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองตามแนวคิดคูเปอร์สมิทมีการเห็นคุณค่าในตนเองหลังใช้กิจกรรมสูงกว่าก่อนใช้กิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ใช้กิจกรรมแนะแนวแบบปกติมีการเห็นคุณค่าในตนเองก่อนกับหลังใช้กิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองตามแนวคิดคูเปอร์สมิทมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่านักเรียนที่ใช้กิจกรรมแนะแนวแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่ใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองตามแนวคิดคูเปอร์สมิทมีเจตคติต่อกิจกรรมแนะแนวสูงกว่านักเรียนที่ใช้กิจกรรมแนะแนวแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ABSTRACT

The objectives of this research were to compare 1) students' self-esteem before and after using the guidance activities in developing the Coopersmith self-esteem, 2) students' self-esteem before and after using the basic guidance activities, 3) students' self-esteem when using the guidance activities in developing the Coopersmith Self-Esteem and the basic guidance activities and 4) students' attitude towards the guidance activities in developing Coopersmith self-esteem and the basic guidance activities. The sample, drawn using stratified random sampling, was 70 Matthayomsuksa 4 students during the second semester of academic year 2009 from Chai Badan Wittaya School, Chai Badan District, Lop Buri Province. The sample was equally divided into 2 groups – experimental group and control group. The instruments were 1) the guidance activities in developing the Coopersmith self-esteem, 2) the basic guidance activities, 3) an evaluation form of self-esteem to a reliability of 0.839 and 4) an attitude test on guidance activities to a reliability of 0.888. Statistics employed to analyze the data were mean, standard deviation and t-test.

The results were as follows:

1. after using the guidance activities in developing the Coopersmith self-esteem, the researcher found that students had higher self-esteem at a significance level of .01.
2. after using the basic guidance activities, the researcher found that students had differences in self-esteem at a significance level of .01.
3. students using the guidance activities in developing the Coopersmith self-esteem had higher self-esteem than those using the basic guidance activities at a significance level of .01.
4. students using the guidance activities in developing the Coopersmith self-esteem had better attitude towards the guidance activities than those using the basic guidance activities at a significance level of .01.